
Een Thranum gør ingen Sommer

Et skuespil af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Een Thranum gør ingen Sommer	4
Metadata om værket	4
Titel	5
1. Akt: I	6
2. Akt: II	19

Een Thranum gør ingen Sommer

Kilde Munk, Kaj. 1923. “Een Thranum gør ingen Sommer”, i *Rub og Stub*, 25-47, København: Regensens Rusgilde 1922.

Indledning

Skuespillet er et af i alt tre ‘Regensen-skuespil’, som Munk skrev i sin periode som klokker (september 1922 til marts 1923). De to andre skuespil er *S’mænd et Offer* og *Regensprovsten havde en Datter*.

Efter at have boet forskellige steder ved privat udlejning flyttede Munk ind i det traditionsrige kollegium, Regensen, og hans færden i dette nye, mangesidige og livlige studentermiljø kastede bl.a. nærværende lejligheds-skuespil til en revy af sig – et lejligheds-skuespil som på trods af en vis indforståethed og en del akademiske og platte vittigheder giver indsigter i en mere løssluppen del af Munks forfatter-hjerne.

Een Thranum gør ingen Sommer

Een Thranum¹ gør ingen Sommer².

Regens-Revyen 1922.

Opført ved Rusgildet

den 4' November 1922.

Skrevet af Klokkeren med Sange af stud. mag. G. Damgaard Nielsen³, stud. jur. E. Strøbech o. a.

Personerne:

Bittemann, stud. teol, Klokker, stud. mag. G. Damgaard Nielsen

Jahngaard-Fjoggaard, stud. teol., Idealist, stud. jur. E. Strøbech.

Statusquo,⁴stud. teol., stud. mag. Johs. P. Olsen.

Erotæa,⁵Pige cf. Navnet, stud. med. Laurids Larsen.

Bladmanden,⁶Klokkerens Træl, stud. jur. Lyngby⁷.

Kalle Johan Rosenblomma, se Revyen fra forrige Aar!

Dancing-girls (stud. med. Rask, stud. med. Mune, stud. jur. Lindeskov Hansen)

Mr. Songvoice, Expræsident Wilsons⁸Sekretær, stud. teol. Nøjgaard⁹.

Sufflør, stud. jur. Jahn Nielsen.

Handlingen foregaar, forsaavidt der er Handling, og den kan siges at foregaa paa Regensen Aar 2222. Længste Ophold er mellem første og anden Akt. Der er nemlig kun 2 Akter. Aanden er fhv. Portner Frederiksen. Kapelmester er stud. med. Carstens. Traaden er Provsten. Publikum; Regensianere og Universitetsinspektør Fønss. Quod felix intoxica-

¹*Thranum*: Ved Københavns Universitet blev i 1915 immatrikuleret stud. med. Jens Axel Sehested Thranum (1896-1925). Består i vinteren 1922-23 lægevidenskabelig embedseksamen (cand. med.). I skuespillet nævnes en Thranum enkelte gange. [TDK]

²*Een Thranum gør ingen Sommer*: Titlen er sandsynligvis modelleret over ordsproget "Én svale gør ingen sommer" (jf. Peder Pedersen Syvs "Danske Ordsprog", 1682), som udtryk for, at et varsel eller et enkelttilfælde ikke beviser en lovmæssighed. [OOFV]

³*G. Damgaard Nielsen*: Fulde navn Gunnar Damgaard Nielsen (1898-1979): Student fra Aalborg Katedralskole 1917. Cand. mag. 1926, uddannet på Det jyske Musikonservatorium i Aarhus. Højskolelærer ved Ask Højskole 1926-28 og ved Ryslinge Folkehøjskole 1928-29, forstander for Ryslinge Folkehøjskole 1929-62. Forfatter m.v.

⁴*Statusquo*: Jf. latinsk begreb, der betyder "tingenes tilstand". Begrebet anvendes oftest gennem opretholdelse af status quo, hvilket betyder at lade en situation være, som den er. [DSD]

⁵*Erotæa*: Navn afledt af det græske "eros" (kærlighed). Eroter eller amoriner afbilledes ofte i kunst og kunsthåndværk som et bevinget barn. [DSD & ODS]

⁶*Bladmanden*: En af Regensens embeder, som bl.a. sørger for avishold. [REG]

⁷*Lyngby*: Arne Lyngby (d. 1934) blev senere politifuldmægtig i Nibe, selvom han havde læst dansk på universitetet. Munks trofaste støtte. [KMF]

⁸*Wilson*: Thomas Woodrow Wilson (1856-1924), USA's 28. præsident (1913-1921). I 1918 fremlagde Wilson en 14-punkts fredsplan for Europa, hvoraf det bl.a. fremgik, at nationale mindretal skulle have selvbestemmelsesret mht. hvilken stat, de ville tilhøre - herfor fik han året efter Nobels Fredspris. [BOE]

⁹*Nøjgaard*: Kollegaen og den livslange ven Niels Nøjgaard (1900-1999). Nøjgaard blev cand. theol 1925, sognepræst i Udby 1928, derefter ved Skt. Mikkel's kirke i Slagelse 1937 og dernæst ved Frederiksberg Kirke 1946-70. Dr. teol. 1929 på afhandlingen "Om Begrebet Synd hos Luther". Udgav flere bøger om Kaj Munk, mest kendt er biografien "Ordets Dyst og Daad" fra 1946. Nøjgaard forrettede højtideligheden ved begravelsen af Kaj Munk 8. januar 1944. [DSD & KMF]

*tumque*¹⁰ *sit!*

1. Akt: I

Et Værelse paa den gamle Regens. Urolig ligger Klokkeren i Sengen. Udefra høres en underkøn Melodi.

- (1) Klokkeren: Nej — jeg kan ikke sove, skønt Klokken er 10 Formiddag, og vi er i Aaret 2222, og jeg er Regensens Klokker (*kalder*) Alfred! Alfred! (*Noget saadant arriverer.*)¹¹ Skik¹² mig Bud til min Slave, Bladmanden, at han kan komme at oplæse for mig af Regensens Krønike, paa det, at jeg kan sove. (*Det sker. Bladmanden kommer, bøjer sig og oplæser 2 Kapitler af Tredie Krønikers Bog. Allerede mod Slutningen af første Kap. sover Klokkeren. Under Slutningen af andet Kapitel begynder han at synge i Søvn. Det lyder særdeles uhyggeligt. Bladmanden gaar fortrydelig sin Vej. Klokkeren synger Sangen til Ende og vaagner.*) Ha, hvad ser jeg — det lysner alt. Og jeg er endnu ikke opstaaet. Nu har jeg sovet en hel Nat bort, og der er allerede gaaet en Dag siden i Dag. Ja, det er ikke saadan at hedde Bitemann. (*Synger*) : (*Mel.: Nys fyldte skøn Sigrid sit 18' Aar.*)

Fog avled en Ide, og Munk blev konvex
i Svangerskabstiden og fødte et X.
Hvad Mening i Navn og i Formaal der laa,
det kunde i hvert Fald Hr. Munk ej forstaa.

Den dejligste Manke, den stolteste Røst,
til højeste Embed den højeste Lyst.
At Højskolen ikke en Klokker ku' faa,
ja, det kunde Damgaard vist ikke forstaa.

Naar Embedsmandsgildet gaar los paa la Reine,
^aer Summen, der bruges, til Tider lidt pæn.
At danske Studenters Legater er smaa,
kan det falde en Kelner^b lidt svært at forstaa.

^a*La Reine*: Betyder "Dronningen" og var en stor fortovscafé fra sidst i 1800-tallet i parisisk tilsnit beliggende på Dronning Louises Bro i København. [DIS]

^b*Kelner*: Tysk ord for "tjener".

¹⁰*quod felix intoxicatumque sit*: Munk ændrer her lidt på den oprindelige latinske vending, som lyder "quod felix faustumque sit" (gid det må bringe lykke og held), og skifter altså "heldet" ud med noget i retning af "beruselse".

¹¹*arriverer*: Fransk ord for "ankommer". [ODS]

¹²*Skik*: Her bruges ordet i betydningen "at sende".

Hvis V.P.^aej stundom ved Hjælp af en Bog,
erindrede om, at han er Teolog,
saa glemtes det hastigt af store og smaa,
hvad Kristeligt Dagblad saa godt kan forstaa.

---

^aV.P.: ”Styret på Regensen er af en egen Art. Regent er en af Professorerne fra Universitetet; uanset om han er Teolog eller ej, maa han bære det gejstlige Navn Provsten. I Kaj Munks Tid var Historikeren Knud Fabricius Regensprovst. Vicekongen og den, hvem de daglige administrative Pligter hviler paa, kaldes V.P. skrevet fuldt ud: Viceprovsten.” [NØJ]

Naar Klokken er blevet saa smaat henad 10,
og Käsznér har tænkt paa at gange^a i Hi,
saa hænder der let, hvad der hænde ham maa.
Det er bare Kuløren, han ej kan forstaa.

---

^agange: Nu kun arkaisk eller poetisk for ”at gå”. [ODS]

Der gjalder paa Jysk i et underligt Maal
ved Dag og ved Nat over Gaarden et Skraal.
At Døberen aldrig Eksamen kan faa,
ja, det er da noget, enhver kan forstaa.

- (2) Jahngaard-Fjoggaard: (*hvirvler ind*) Tillykke med, at du er bleven Klokke. Det er sandelig en stor Lykke for os alle. Ja, det er det sandelig. Nu kan vi endelig gøre os Haab om Forbedring af Tilstandene herinde. Og det trænger vi saa sandelig ogsaa til. Det bliver *værre aa værre for hver Dag*. Ved du, hvor galt det er?
- (3) K.: ? (*begynder sin Paaklædning*) .
- (4) J.-F.: Ak, det lader sig næppe beskrive. Alene Foreningerne demoraliserer — — Uglen¹³— tænk, *Uglen* er ved at optage Gamle¹⁴i sig.
- (5) K.: Bah! —
- (6) J.-F.: Pip¹⁵er begyndt at faa enkelte ordentlige og fornuftige Mennesker til Medlemmer — og Gamle — men det er nu det forfærdeligste af det hele (*brydes itu af Hulken*) .
- (7) K.: Du aldrikkende! hvad er der med Gamle?
- (8) J.-F.: Gamle har gjort Hjemmedøberen til — til apostolisk Vikar eller hvad det er, det hedder.
- (9) K.: Føj for den levende Susen!
- (10) J.-F.: Ja, vi er langt ude. Hele Regensen er forvandlet. Thranum — ja, det er utroligt — Thranum er blevet moralsk og har dannet en ekstraordinær Brugsforening.

---

¹³*Uglen*: Forening ved Regensen, stiftet i 1910. [REG]

¹⁴*Gamle*: Regensens første vækkerforening, stiftet i 1832. [REG]

¹⁵*Pip*: Endnu en vækkerforening, stiftet i 1885. [REG]

- (11) K.: Har Thranum!?
- (12) J.-F.: Ja, og Tørning har de ladet operere af Rovsing, og nu siger de, at — han staar i Forhold til Viceprovsten —
- (13) K.: Saa er det jedenfalls¹⁶et Misforhold.
- (14) J.-F.: Og Bertelsen — —
- (15) K.: Staar Bertelsen ogsaa i Forhold?
- (16) J.-F.: Nej, han holder nu Bibeltime hver Morgen fra 7 ½ til 8 og er allerede naaet til midt i 13de Kap. af Joh's Aabenbaring, og det siges, at Ibsen som Filolog¹⁷ikke er vigtig mere og kan tale om andet end — end Kontragone,¹⁸og Lyngby er i den sidste Tid blevet til at overbevise om Kendsgerninger.
- (17) K.: Umuligt.
- (18) J.-F.: Og Filius er set ædru paa Gaarden 2 a 3 Gange, og Carstens vil ikke komponere flere Melodier de første 2 Dage, og Munk skal have skrevet et godt Digt, som Strøbech tilmed læser taaleligt op — —
- (19) K.: Nu kan jeg ikke holde ud at høre mere. Har du mer at berette, maa du sige det paa Vers.
- (20) J.-F.: Nej, det maa Statusquo gøre. Der kommer han.
- (21) Statusquo: (*ind, hilser og synger*)

Inde paa Regensen findes der en talrig Embedsstand.
 Hvis du ej har Sans for Orden, meget let du anta's kan.
 Altsaa blev vor Hestedøber til Forbrugsforeningsmand,
 og det gik længe godt.
 Men da Døberen tog Ophold i sin jyske Fødestavn,
 og vi ha'e en pligtro Klokker med et uanstændigt Navn,
 gjorde han et smukt Forsøg paa at faa udfyldt Brugsens Savn,
 men det gik knapt saa godt.
 Hjemmedøberen blev ganske vist yderligere fjernet, men den
 uheldigt benævnedes Klokker blev uheldig i mere end Nav-
 net; thi —
 Ak, der blev lukket til for Vandet.
 Humoren syntes ham lidt blandet.
 Ja, for han foretrak vist andet
 end Afsked paa graat Papir.

¹⁶jedenfalls: Tysk for "i hvert fald".

¹⁷Filolog: Kommer af det græske "philólogos" (elsker af videnskab) og betegner den videnskab, der via tekster og litteratur udforsker et sprog som middel til at trænge ind i et folks åndsliv. [ODS]

¹⁸Kontragone: Sandsynligvis spøgefuld reference til "Antigone" fra Sofokles' tragedie af samme navn (ca. 442 f.Kr.). [BOE & DSD]

Der er Lindebal^a i Gaarden, og til Pausen man er naa't,
under Linden sidder tvende^b tæt omkring hinanden sno't,
Prostinnan staar i Køkkenet og ser bekymret paa't;
hun bort fra fönstret sti'er;
thi i Køk'net er der Travlhed; tvende flickor hælder Vand
paa Bønner i en Kande; det er godt for Hjertets Brand
hos en Student, hvis Mælketand er løbet lidt i Vand.
Prostinnan nu plötslig si'er:
„Hur han bli'r voldsom därute — vat skal vi dog göra? —
Tag nu och spara lidt på vandet!
kom flere bönnen dog paa kandet.
Kaffen får bli stärk — jag tör äj annat —
för Amors Koglerier.”

---

^a*Lindebal*: Lindeballet er Regensens store årlige sommerfest. [REG]

^b*tvende*: Nu kun poetisk eller højtideligt. Kommer af det oldnordiske ”tvennir” (to indbyrdes forskellige) og betyder ”to”.
[ODS]

I Gaden ved Regensen er Ballade og Panik.
Filius har været ude for at høre Frederik
syngte Viser i Revyen, saa'n som Fæer har for Skik.
Filius bli'r pluds'lig; vaad.
Fra et Vindve paa Regensen har Hr. Tørning med en Spand
gjort aldeles vaad og ædru vores gamle Klokkermand.
To Betjente hist i Gaden gør sig lige straks i Stand,
er ind ad Porten skraa't.
Og trods Nattevagtens Mæglingsforsøg tramper de op til
Tørning og siger:
Nu maa De holde op med Vandet.
Glæden i Arresten er lidt blandet.
Navnet — foreløbig ikke andet!
saa vid're ud til Daad!

Naar Somrene er tørre og til Væde ej er Tegn,
 saa ska' sgu lange Bertel Fa'me ma'eli' skaffe Regn.
 Vestergaard han gaar i Gaarden rundt og nynner „Wacht am Rhein^a”,
 saa si'r det pluds'lig Plask.
 Den stive Flip paa Vestergaard er blevet ganske blød,
 det hjælper ej han raaber: „Bertel, du er ikke sød!”
 Men da aabner Provsten Vindvet, og med ægte bastholmsk^bGlød,
 han taler nok saa rask.
 (I har jo nok lært Bastholms „Den gejstlige Talekunst”;^c der ved I nok, der staar:)
 Nu maa I spare lidt paa Vandet.
 Freden bli'r ellers lidt for blandet.
 Ja, for jeg foretrækker andet
 end jeres Posepjask.

---

^a*Die Wacht am Rhein*: Sang skrevet i 1840 af Max Schneckenburger og sat til musik i 1854 af dirigenten Karl Wilhelm. Sangen havde en overgang status af tysk nationalhymne. [BOE]

^b*bastholmsk*: Reference til sognepræst og kongelig konfessionarius Christian Bastholm (1740-1819). [DSD]

^c*Den gejstlige Talekunst*: Titlen på Christian Bastholms stilistiske værk (1775) om, hvordan præster skulle prædike. [DSD]

Ja, og saadan gaar det daglig: Fodboldspil og Rudeknas,
 Smædeord mod Moll'rup Thomsen paa Trekroners^askønne Das,
 Klokkerfrokost paa Hoteller, Pigesjov og Sold en masse, —
 Protest ved Døbergrin,
 Bertelsen, der knækker Stokke og faar nye hjem af Søl',
 Klokkergeneralforsamlinger, der bare vil ha' Øl. —
 Ak! den hele Gaard er sønderædt af Rust og Orm og Møl,
 saa det er'n ren Ruin.
¹⁹ Især ovre paa 3die Gang, hvor det er blevet saa bogstaveligt,
 at der ligefrem er en Møllgaard.
 Kan der ej lukkes i for Vandet?
 Hædersfolk bliver det for blandet.
 Ja, for vi foretrækker andet
 end Sold für unseres Geld.

---

^a*Trekroners*: Søfortet ”Trekroner” blev opført i 1786 af Kong Christian 7. Under 1. Verdenskrig var Trekroner bemanded med 750 soldater, men fortet var forældet og blev efter krigen kun benyttet som skolefort og blev helt opgivet i 1932. [DSD]

---

¹⁹*Posepjask*: ”Pjask” betegner en drikkevare, der er af tynd eller dårlig kvalitet. ”Posepjask” er sandsynligvis dårlig te eller kaffe. [ODS]

Ork! vi bliver rent udbyttet^a af vor onde Embedsstand,
 Bladforening, Klokkerkasse, Brugsmænd, Karletilsynsmand,
 allesammen holer^b fra os hidsigt, hvad de hole kan,
 og alle bli'r vi snydt.
 Ja, den eneste paa Gaarden, der er aldrig bleven snydt,
 det var Holms den gamle Næse — og den drypped Pyt ved Pyt,
 saa i kommunalt Ligbærersnot og dito, dito Spyt
 hver Kop blev vasket af.
 Men optaget er nu Metusalem, dog ej til det nye Jerusalem,
 men til de gamles By^c og nu (—Salem!)
^dnu er der lukket op for Vandet.
 Opvasken var tilsidst lidt blandet.
 Man kan jo foretække andet
 til Opvask end Ligsekret.

---

^a*udbyttet*: På tysk "Ausbeutung" - marxistisk begreb bl.a. optaget i arbejderbevægelsen, som næsten er synonymt med "udnytte". Begrebet bruges primært om den økonomisk svage part i et tjeneste- eller arbejdsforhold og signalerer en hårdhændet, hensynsløs maade, med anvendelse af ufine midler. [ODS]

^b*holer*: Kommer af det tyske ord "holen" og bruges her i betydningen at skaffe sig eller opnå noget på en mindre fin, lidt uærlig måde - et mildere udtryk end stjæle. [ODS]

^c*De gamles by*: Plejehjem og ældreboliger oprettet i 1919, beliggende i Nørre Allé, København. [DSD]

^d*Salem*: Ældre navn for Jerusalem, bl.a. nævnes i GT: 1 Mos 14,18 "Melkisedek, Salems konge".

For Resten har jeg glemt Verset om Käsner:
 Der er Sammenkomst hos Thranum, et ærværdigt Gildeslag:
 Bouet, Bertelsen og Raskov — vist en højst alvorlig Sag.
 Brugsmænd Käsner skal præke samme Søndag Eft'rmiddag
 om Afhold og om Tro,
 har der *for* af Sagkundskaben nedsat denne Kommission,
 som nu kritisk skal bedømme baade Præken og Person.
 Hver har Portvinsglas i Haanden. Bertel sværger redebøn:
 „Jo, den er Fan'me go'.”
 Ak, men ogsaa Bouet havde været aktiv og styrket Kandidaten,
 og da Käsner var naaet over til Regensfortet,
 da blev der lukket op for Vandet.
 Kuløren syntes ham lidt blandet.
 Han var vist vant til noget andet,
 og angst til Stein han drog.

Men Regensen har ogsaa gode Sider:

Der er ingen Gaard i Verden som Kong Kristians røde Gaard,
hvor for Danmarks bedste Ungdom Jomfru Lind hvert Foraar slaar
med blufærdig langsom Anstand ud sit sommerlyse Haar
med Solkys i dets Flet.

— Her er det en ste Sted i Verden, hvor man ret kan sige „du”,
det er det en ste Sted i Verden, der en Klokker har endnu,
det er det en ste Sted i Verden med en Provst, der siger „sgu”
og gør det nok saa net.

Derfor har Lapmissionæren^a ogsaa tænkt sig at udsætte en
Præmie for, hvem der kan vænne ham af med det, ligesom
han, for at gøre Tilværelsen mindre kummerlig herinde, og-
saa har sin Opmærksomhed rettet mod Vandkummerne —
thi Kummer er ogsaa Nød — for dér — ak!

dér kan aldrig lukkes i for Vandet,
men det drypper altid rent forbandet.

Ingen vil dog foretrække andet
end den gamle, go' Regens.

---

^a*Lapmissionæren*: Ordet er afledt af "Lapland Missionen" og har sandsynligvis tilknytning til den svenske præst og missionær Lars Levi Læstadius (1800-1861), der bl.a. i Finland kæmpede mod alkoholmisbrug. Her bruges ordet dog i en eller anden indforstået eller overført Regens-jargon. [DSD]

(*Vers 2, 3 og 4 af Olsen.*)

- (22) K.: Jeg forstaar at vi maa tage os sammen og gøre et eller andet. Jeg vil nedsætte en Kommission.
- (23) J.-F.: Du maa aldrig foretage dig noget nedsættende med dine Kammerater.
- (24) K.: Du maa hellere synge mig en Sang i Stedet for at staa og sige daarlige Vittigheder.
- (25) J.-P.: Der er ikke indlagt nogen i Revyen her.
- (26) K.: Saa tager vi en af dem længere omme. F. Eks.: (*Mel.:* „*Til Gengæld er jeg vældig glad for dem*”.)

Jeg ejed — ak, i længst forsvundne Dage
et *Køkkensæt* fra Sølvtorv-Petersen, —
— men det er stjaalet, har man vel kendt Mage,
— jeg ser det sikkert aldrig mer igen;
nu har jeg kun — min *Fløjtetud* — tilbage,
til Gengæld er jeg vældig glad for den.

De rejser — Gaardens gæve, gamle Knage
som Meilgaard, Mehl og Røveren og dem,
„den smaa” Abort og Olliver „hin spage”,
nu sidder de i Sæby og i Lem,
— vi har kun P. og Vice-P. tilbage,
til Gengæld er vi vældig glad for dem.

Hr. Lindeskov har sine store Dage,
naar „93” har skaaret Svensken ne’,
— — at Aanden sløves, det maa man beklage
i samme Grad som Maalene „ta’r te’”,
— men har vi blot et Hjørnespark tilbage,
er han til Gengæld vældig glad for de’.

At det er svært at vinde sig en Mage,
har *Rask* erfaret — om og om igen,
fra Østervold til Vesterbros Passage,
hos Frk. „Kiss” og „Klap” og „Sørensen”,
— har han kun en sidste Tjans tilbage,
til Gengæld er han vældig glad for den.

Trods Elixir og Hovedbundsmassage
hos Gellner hist i Genbokælderen,
med „bare Ender” rundt man Gaarden jage,
— se blot paa „Kammerherren” der, min Ven,
nu har han kun en ensom Tot tilbage, —
til Gengæld er han vældig glad for den.

Ak, nu er „Gamle” træt og mæt af Dage,
til sine Fædre snart den vandrer hjem, —
— det er der ingen vist, som vil beklage,
undtagen akkurat „de sidste fem”,
— saa har vi „Uglen” kun og „Pip” tilbage, —
til Gengæld er vi vældig glad for dem.

Nu rejser bort vor elskede Linnea,
— der bli’r saa tomt i hendes Vinduskarm, —
— hun „resar bort”, hun „längtar hem til Svea”, —
hvor hun „faar trykka Gossen i sin Arm”.
— — det er vi allesammen vældig ke’a’,
for — hvor har vi til Gengæld „slik en Barm”. —

(*G. Damgaard Nielsen.*)

- (27) K.: Naa, men vi maa til at drøfte den nuværende Situaajorsalsbjerg.
20
- (28) J.-P.: Hvadbeha'r?
- (29) K.: Situa — sion. Er Jerusalem ikke bygget paa Sion maaske?
- (30) J.-P.: Det var dejligt, at du har faaet installeret Telefon paa hvert Værelse.
- (31) K.: Ja, nu mangler vi bare nogen til at sidde paa Værelserne.
- (32) J.-F.: Og det var pænt af V.P., at han vilde passe Lokalcentralen.
- (33) S.: Hør, nu skal I bar' høre.
- (34) K.: Ja, han er jo blevet forlovet.
- (35) Tutti: — Begge:?
- (36) K.: Barr — han er jo blevet forlovet.
- (37) J.-F.: Jeg kan en Vittighed om Barr, men den er meget indviklet, og jeg har selv lavet den.
- (38) K.: Ja, saa vil vi, som jeg kan bande, ikke høre den. Men nu gaar vi over til Forretningerne. (*Til Publikum*) : Vi er altsaa Komiteen til Fremme for større Sædelighed²¹ paa Regensen.
- (39) J.-F.: Og vi evner kun at virke i det smaa.
- (40) S.: (*opstiller 3 ens Stole*) Thi dette, mine Herrer, er al den Sæde-Lighed, vi kan stille paa Benene.
- (41) J.-F.: Der staar Provsten nede.
- (42) S.: Hej, vil I være med til at drille Provsten?
- (43) Tutti: Heller end gerne. (*Og de andre ligesaa*) .
- (44) K.: Vinduet op! Saa kan han høre hvert Ord, vi siger.
- (45) S.: Parat? Een, to, tre.
- (46) K.: Nej, jeg vil ikke være med. Man skal ikke chikanere en Embedsbroder.
- (47) S.: Fjols! Fedtebørste! carljenseneres²² skal du. Saa gør vi det selv, Kammerat, (*højt*) : V.P. er nu et dejligt Menneske. Som han tager sig af hver enkelt af os!
- (48) J.-F.: Og gaar om imellem os som en Ligemand.
- (49) S.: Næ, der er renok ingen som V.P.
- (50) J.-F.: Og saa er han saa begavet.
- (51) S.: Ja, og har en Evne til at sætte sig ind i andre Menneskers Tankegang.

²⁰*Situaajorsalsbjerg*: Et ordspilsagtigt ord bestående af tre elementer: 1) De tre første stavelser af ordet "situation", 2) det norrøne ord "Jorsal" (Jerusalem) samt 3) bjerg, der refererer til bjerget "Sion", som ligger tæt ved Jerusalem. [ODS & DSD]

²¹*Sædelighed*: I overensstemmelse med moralens krav. [ODS]

²²*carljenseneres*: Carl Jensen (1887-1961), dansk karikaturtegner bl.a. ansat ved Ekstra Bladet og Politiken. Jensen var endvidere en pioner inden for dansk malerkunsts modernisme og malede bl.a. det kubistiske maleri "Den store Komposition" i 1918. [DSD]

- (52) J.-F.: Ja, og har ogsaa Vilje til at gøre det.
- (53) S.: Ja, V.P. er simpelthen mageløs.
- (54) K.: (*dæmpet*) Mage—løs, høhhø!
- (55) J.-F.: Han skal sandelig leve! (*Hurraraab*) .
- (56) S.: Han er stukket af, dernede, hihhi (*Latteren griber om sig som et Onde*) .
- (57) K.: Men vi maa til Arbejdet. Hvad skal vi begynde med for at højne Tonen herinde?
- (58) S.: Synge en Sang f. Eks.
- (59) Tutti: Hørt! (*Mel.: Rasks Afholdssang.*)

Giv en Skærv til Lapmissionen!
 hjælp og støt den gode Sag
 styrt alt Snæversind fra Tronen,
 fylk Jer om Missionens Flag.

Omkvæd: [: Giv en Skærv, giv en Skærv! Frels Regensen fra Fordærv! :]

Hjælp i Kampen Missionæren
 imod træge Lappers List,
 meld dig som Rekrut til Hæren,
 ellers sejrer Fjenden vist.

Thi det muntre Liv i Gaarden
 kues helt af Lappers Magt;
 Glæden ligger død paa Baaren,
 Viddet er i Graven lagt. —

Lapperne gør alting øde,
 krænker Gaardens Tradition,
 krænker svundne Dages døde:
 meld dig straks til Lapmission!

Knudsen forrest er i Kampen
 fuld af ægte grundtvigsk Glød,
 han har Jættelys i Lampen,
 Bragesnak^apaa Tungen sød.

^a*Bragesnak*: Brage var digtekunstens gud i den nordiske mytologi, og udtrykket anvendes spottende om uklare, svævende stemningsudgydelser. Som det også antydes tidligere i strofen, er ”Bragesnak” desuden et historisk værk af N.F.S. Grundtvig fra 1844. [ODS]

Ned med alle Gaardens Lapper!
vi Regensen kan befri,
blot Missionsmaskinen klapper,
og I Knudsen vil staa bi!!

(*Strøbech.*)

(60) K.: Se, jeg synes, at man af Carl Jensens Afsættelse, da han vilde sørge for en haardt tiltrængt bedre Brugsmænd, kan se, at vi i hvert Fald maa give Klokkeren mere Magt. (*Haardnakket Taushed.*)

(61) S.: (*ængstelig, lavmælt, med usikre Øjne*) Kunde vi mon ikke hellere begynde Reformeringsen paa et lidt andet Punkt? (*Udefra høres: Saa skulde da Satan Kraft æde og splindre mig i det hede, boblende Helvede*) .

(62) K.: Gud naade os Medicinere — hu, at skulde høre paa de Teologer!

(63) J.-F.: Lad os bære over, Venner. De maa have Lov til at udrase. Naar vi engang kommer ud, kan vi jo begynde. Men *de* — —

(64) K.: Hvordan har I da nærmest tænkt jer, de nye Redningslinier skal være?

(65) J.-F.: Jeg har skrevet det op her: Ingen Fortæring paa vore fattige Kammeraters Bekostning. Spiritus og Banden forbydes. Larsen-Ledet bliver permanent Æresklokker, der skiftes hvert Semester. Alle paa Gaarden tvinges til Flid og Studium, lige fra Provsten til Hjemmedøberen.

(66) S.: Ogsaa Portneren?

(67) J.-F.: Ingen Kvinder maa komme paa Værelserne.

(68) Erotæa: (*stikker Hovedet ind*) Är Fjoggård här. Jag har äfven sjögt dig paa dit rum. Prostinnan är utgået för at kjøpa svenska sild til middagsmat. Så tänkta jag, der ga's en lejlighät

(69) J.-F.: Vi gaar op hos mig med det samme, Erotæa. Kom nu, Erotæa, kom nu, kom nu!

(70) K.: Hør, Børnlille. Klokkerkassen giver en splendid Frokost, for at vi i Ro kan overveje, hvordan vi kan spare. Her serveres med det vons.²³ Du Erotæa, vil gøre os den frøjda at spise med.

(71) J.-F.: Nej — Tak — vi er forhindret.

(72) E.: Vi koma järne. Takker så mycket. Mygget, det er dig, du. (*Hun kysser Klokkeren og hales ud af J.-F. efter at have givet hver et hende velsmagende Kys paa Munden.*)

(73) S.: Hør, hvordan vil du saa faa lavet Mad her?

(74) K.: Det skal jeg sige dig. Jeg har fundet Okkels's bortløbne Cyklelampe. Okkels er jo en ren Aladinnatur, og ganske rigtigt, der var ogsaa en Aand i Lampen, endda en afdøds.

²³med det vons: Kommer af det engelske "at once" - med det samme, øjeblikkelig. [ODS]

- (75) S.: Aha!
- (76) K.: Men nu skal vi have fat. For saa lang som Mollerups Revy maa denne her Pinedød ikke blive. (*Gnider paa Lampen*).
- (77) Aanden: Javel, Hr. Bittemann. Nu skal jeg være der, (*Aanden dækker Bordet. J.-F. og Erotæa vender tilbage. Man bænker sig. — Aanden, Portner Frederiksen, der havde lovet at komme, men udeblev, var kun aandeligt til Stede.*)
- (78) S.: Det vil sikkert falde meget svært at forbedre Regensen.
- (79) K.: Utvivlsomt.
- (80) S.: Havde vi endda en idealistisk Natur, vi ku' spørre til Raads!
- (81) K.: Ja, var det saa vel!
- (82) S.: Vi har jo Fog.
- (83) K.: Bah!
- (84) S.: En virkelig Idealist er jo saa sjælden herhjemme. Der var jo Wilson.
- (85) K.: Hva?
- (86) S.: Wilson.
- (87) K.: Wilson?
- (88) S.: Ja, Wilson.
- (89) K.: Expræsidenten?
- (90) S.: Netop. Kunde du ikke ringe til ham?
- (91) K.: Du siger noget. Det var et Fund.
- (92) K.: (*ringer*) U. S. A.! Tak! Det hvide Hus! Tak! Hallo! Naa, er det det hvide Hus. Naa, ja, det er den røde Gaard. Træffer jeg en viss Mr. Wilson. — Naa, det er Dem selv. Goddag. Mit Navn er — og jeg er Præsident i den røde Gaard og endnu ikke afsat. Jeg vil gerne spørge Dem, hvordan man højner et Folk etisk og religiøst. Naa, gør man det. Mest etisk, javel. Naa. Ja Tak! hvis De vil sende os Deres Sekretær — pr. Traadløs; saa kan han straks være her. Tak! Farvel, Wilson, Farvel! — — Ja, saa kommer Sekretæren, om et Øjeblik. Mens vi venter paa ham, vil vi synge en Sang. (*Bladmanden hales ind gennem Vinduet og synger med*): (*Mel: Man ska'tte heller hænge sig i saad'n en Bagatel.*)

Fra 3' Gang en Aften man „stænkede” lidt Vand,
 [: blot lidt Vand :] ned paa en „Whisky-brand”, —
 — da stilled' straks paa Pletten en harmfuld Pansermand.
 (Melodi — med Redekammeakkompagnement)
 Og Tørning maatte flytte til et „pænere Hotel”,
 til Nørregade 30 til det lille fikse „Spjæld”,
 at Hakon dog vil hænge sig i saad'n en Bagatel,
 — sku' han vel? — vel? Ald'er!

I sørgeklædte „Søstre” fra Rødby til „Sct. Hans”,
 (Melodi — —)
 som Mune har bedraget og lokket paa en Tjans,
 — — —

I sidder nu tilbage med en lille saaret Sjæl
 og mindes, da den falske Eder viftede Farvel, —
 I vil aldrig mere hænge Jer i saad’n en „Bagatel”,
 — vil I vel? — vel? Ald’er!

(3’ Vers beretter det utroligste af alt! Man faar desværre aldrig opklaret, om det er
 sandt eller Løgn.)

Hr. Buchwald drog i Sommer af Sted til Tyske-land,
 fut, fut, fut, — —
 og der gaar vrede Rygter om den tause jyske Mand,
 fut, fut, fut. — —
 Han ska’ nok her ha’ nappet sig en nysselig Mamsel,
^ader prompte slog et lille hundred tusind Mark ihjel;
 men man ska’ da’nte hænge sig i saad’n en Bagatel,
 — ska’ man vel? — vel? Ald’er!

---

^aMamsel: Tysk ord kommet af det franske ”mam’selle” - en folkelig form for ”mademoiselle” (frøken), ofte brugt som spøgefuld betegnelse for en yngre, ugift kvinde. [ODS]

Hver tredie Maaned ta’r vi en Razzia Gaarden rundt,
 [: Tju og Bang :) med lidt Musik og Sang,
 for alle Trækbasuner gaar denne „Meledont”^a:
 (Melodi — —)

I Togets Kølvand følger Teologers Skæld og Smæld,
 — fra „femte Gang” vi hører et Memento^b fra „ham sæl”,
 — at Provsten dog vil hænge sig i saad’n en Bagatel,
 — sku’ han vel? — vel? Ald’er!

---

^aMeledont: Spøgefuld eller nedsættende betegnelse for melodi (melodunte). [ODS]

^bMemento: Latinsk ord for ”at huske”, men bruges oftest om en advarende (på)mindelse. [ODS]

Naar Bitemann er „oplagt”, han fra sin „Bivouak”

— — —

paa Gaardens „store Kvinde” gør stormende „Attaque”^a.

— — —

„Fy! i den bara Skjorta og i den bara — — Hæl!
jag säger det til Mama, ja til Fru Prostinnan sæl”.
— At Kvinder dog vil hænge sig i saad’n en Bagatel,
— sku’ de vel? — vel? Ald’er!

---

^aAttaque: Fra fransk ”attaquer” - at angribe. [ODS]

Vort elskede „Kanonslaw^a” engang var mod i Hu^b,
hu, hu, hu, —
ham Starcke vilde dolke, ak jä, — det var en Gru,
hu, hu, hu, —
Han greb i Hast et Snørebaand og klynged op sig sæl,
men Lauritz „drat” til Jordan med et Livsensjubelvræl,
— man ska’ heller aldrig hænge sig i saad’n „en Bagatel”,
— ska’ man vel? — vel? Ald’er!

---

^aKanonslaw: Øgenavn for en af Regensens beboere.

^bmod i Hu: Modfalden, ked af det.

(G. Damgaard Nielsen.)

Tæppe.

2. Akt: II

I Pausen synges lydløst:

*Der gaar en Provst i Regensens Gaard,
som ganske vist kun er en Vice — .
Dog er der ingen i den røde Gaard,
der ikke samme Provst vil prise.
Naar blot man ser ham, bli’r man veltilpas.
Naar blot man har et, hæver man sit Glas.
Hr. Jakobsen,
vor alles Ven,
han skal min Salighed da leve.*

*Der findes dem — dog vist mest i Lund, —
der hævder ham iblandt de vise.
Ja, somme hellere vil Troels Lund
og Satan Nøderblom forlise.
Dog her har tit og med forvaaget Blik
den raabt, der sig en af hans Bøger fik
en Aften fat:
„Nej, denne Nat
den har jeg ikke anvendt daarligt.”*

*Han har det skønneste Sølvhaar,
som nogen Yngling kan fremvise.
Han er en Ordensmand — ja, paa et Haar,
og dog en Elsker selv af Grise.
Der er ej det, hvor ej han hjælpe vil;
han gaar og lytter — s'mænd — taalmodigt til
Besværelser
paa Værelser
fra Port til Admiralitetet.*

*Saa der er sikkerlig Enighed
derom, at en langt bedre Vise
har han fortjent sig af sin M-Enighed,
der hænger ved ham som en Chemise,
der klæber fast sig til en svedig Krop, —
en klassisk Lignelse — ja, ikke — Top!
jeg haaber skam,
den glæder ham;
thi for det klassiske han sværmer.*

*Nu i vor Vise vor vise P.
vi vise vil, at **maa** blot vi se
i mange Aar ham som vor Vice-P,
da bli'r det os til Fryd og Lise^a.
Naar blot man ser ham, bli'r man veltilpas;
naar blot man har et, hæver man sit Glas.
For Jakobsen,
vor alles Ven,
han skal vor Salighed da leve!*

---

^aLise: Gammeldansk ord, som i sammenhængen betyder fornøjelse. [ODS]

Ved Frokosten.

De lifligste Retter kaster Afglans over Aasynerne.

---

²⁴Aasynerne: Bruges her synonymt med ”ansigt”, hvilket giver en spøgefuldst effekt, da ordet næsten udelukkende bruges i Bibelen og kirkeligt regi. [ODS]

(93) Mr. Songvoice: (*entrerer med Ordene*) My name is Mr. Songvoice, and I am coming from langvejs og holder sin Wilsontale efter Præsentationen: Mine Herrer og delvise Dame, ærede Kanonslav! Naar jeg i Dag skal tale til Dem om Højnelsen af et Folk, kan jeg ikke noksom lægge Dem paa Sinde, at den etiske Belastningsevnes reale Parallel aldrig nogensinde — og De maa tro mig paa mit Ord — taaler Samstilling med den retningsløse Kurvelinie, der spænder sig fra Gemyttets Vægelsind over radikal Fordom til modstandssvag Intelligens. Og De skal vide, at man aldrig kan reformere sundt ved at begynde med at stille en Ting paa Hovedet, med mindre den i Forvejen staar paa Hovedet, her bortset fra Folketingsmænd, Studenterraadsmedlemmer og akademiske Skytter,²⁵ der jo intet Hovede har. Dette bliver mit sidste Ord i denne Sag.

Danske Studenter, lad Dem ikke vildlede! Hig mod Renhed, mod Lyset, mod Avancement! Sæt ikke Deres Viljer ind paa at løse den antropomorfistiske²⁶ Gaade om Tilknytningen af Retfærdighedens Opgaaen i Barmhjertighedens Begreb til en personlig Aabenbarheds Urkilde i et menneskeligt Tænke- og Føleorgan, men brug Kraft og Vilje, saa meget som staar til Deres Raadighed — en ret væsentlig Indskrænkning — til at kysse Pigerne med Fynd.

(94) K.: Hør! Vi maa have noget Underholdning til Føden.

(95) E.: Du är mycket söt.

(96) J.-F.: Erotæa!

(97) K.: (*byder Mr. S. en Bajer*)

(98) Mr. S: (*Mel.: Jeg elsker de grønne Lunde*)²⁷,

I only drink cold, clear water
as Yankee disgusting your sp'rit.
Like Testicel-Karl and Konsorter
I am hating this pimping a bit.

(99) Statusquo: Lad den liflige Vin kvæge²⁸ din Underkrop, Erotæa; thi i dit Ansigt er du alt kvæg-et nok.

(100) E.: Du är mycket söt. (*De drikker tilsammen*).

(101) J.-F.: Erotæa!

(102) E.: Jag får väl dricka med en gamel vän.

²⁵*akademiske Skytter*: Akademisk Skytteforening (AS) blev stiftet 1861 med det formål at opøve unge akademikere i riffelskydning, således at de kunne gøre bedre fyldest, når de aftjente deres værnepligt. Kort efter i 1866 dannedes Akademisk Skyttekorps som en særlig sektion af Akademisk Skytteforening, der indbefattede legemlig og militær uddannelse. [AKS]

²⁶*antropomorfistiske*: Ordet betyder "menneskeformet" på græsk og betegner guder, som fremstilles i menneskelig skikkelse og tænkes at besidde menneskelige egenskaber. [DSD]

²⁷*Jeg elsker de grønne Lunde*: Sang skrevet af forfatter og skolemand, Johannes Helms, til grundlovsfesten ved Eremitagen den 5. juni 1873. Oprindeligt gik sangen på melodien "I alle de riger og lande", men i 1876 skrev Albert Møller den nuværende melodi. [GDS]

²⁸*kvæge*: Betyder at lindre eller styrke (oprindeligt ved badning eller med omslag), jf. "vederkvægelse". [ODS]

- (103) J.-F.: Vil du drikke, kan du drikke med mig. Ellers vil jeg slet ikke være med til at forbedre Sæderne heroppe længere.
- (104) K.: (*kalder til Orden og stikker Suffløren en Bajer*) .
- (105) J.-F.: Ja, naar jeg har paataget mig at ægte hende, maa hun være mig tro til Gengæld. Du skulde hellere skønne paa, Erotæa, at jeg ikke er som Frandsen og Bertelsen — — —
- (106) E.: (*i Affekt*) Du får intet vondt säja om den söta lilla og den söta langa, så hater jeg dig.
- (107) J.-F.: (*i Fortvivlelse*) Erotæa, jeg elsker dig jo.
- (108) E.: Jag älsker också dig. Ock jag älsker Er alla.
- (109) S.: Du är mycket söt.
- (110) Mr. S.: Now I will sing a song in Danish.

Naar Mehl skal fort, han følges til Stationen,
 — Det tror vi gerne, det tror vi gerne —
 og Mollerup er Hovedepersonen.
 — Det tror vi gerne, det tror vi godt.
 Naar saa durch Glas hans Haandtryk Vej har fundet,
 og han har sig sundet, ja, han har sig sundet,
 saa naar Regensen han, slemt forbundet.
 Det tror vi gerne, det tror vi godt.

Hr. Sestoft^a rejser bort til andre Lande;
 — — —
 for i Italien har de Vin i Kande
 — — —
 og Pigebørn med store røde Munde.
 Han skal sig sunde, han vil sig sunde.
 Hr. Sestoft synes knebent, han kan bunde.
 — — —
 Fru Portner Fred riksen er skidt til Mode,
 — — —
 og gamle Frederik faar paa sit Ho'de.
 — — —
 „Et Hundemøghul har vi her os fundet.
 Faar vi os sundet? — — nej, sgu aldrig sundet,
 men havde Fanerme det hist for bundet.
 Det tror vi ikke, det tror vi ej.

^aHr. Sestoft: Sandsynligvis Ingolf Sestoft, som senere blev meteorolog. [KMF]

Ved Okkels' Damer er der nok et Aber,
^a— Det tror vi gerne, det tror vi gerne. —
 At deres Strømpebaand saa let de taber,
 det tror vi gerne, det tror vi godt.
 Vi haaber med et Haab, der er begrundet,
 han faar sig sundet, ja, han faar sig sundet,
 hvorpaa det lykkes ham at faa det bundet.
 Det tror vi gerne, det tror vi godt.

^a*Aber*: Kommer af det tyske "aber" (men) - her dog i betydningen hindring, det at der er en hage ved noget - "et men". [ODS]

(*Telefonen ringer*)

- (111) K.: Hallo. Goddag, V.P. Hva'? Vil De hilse ham og bede ham passe sig selv — — Kommer her? Nu? Gudbevares (*Smider Røret*) . Kammerater! Appel,²⁹ Ministeren, har tænkt paa en Forbedring af Regensens økonomiske Vilkaar. Og her sidder vi og fræser i Hummer. Han kommer her *nu* — for Katten Ryd væk, ryd væk. (*Vild Opstandelse*) . Erotæa, bag et Gardin med dig! Ned under Bordet, væk med Fødevarerne — her er noget ualmindeligt muggent Rugbrød — hver et Stykke i Haanden — om Bordet med jer — saa — Himmel og Jord, det ringer — nu kommer han vel — hvad er det, der ringer?
- (112) S.: Du er jo blevet rent forstyrret. Det er Telefonen. Lad mig saa tage den. Hallo. Ja, det er Statusquo. Naa, det er V.P. Hva'? Hva' sa e De? Naa, De sagde, at De vilde gaa med Appel til Ministeren om en Forbedring af vore økonomiske Kaar. Det var pænt af Dem, det er nydeligt. De er et kultiveret Menneske med Haar over Øjnene — nydeligt Haar, ja — ja, ikke ogsaa — ja, især det lige over Panden. Nej, den tossede Klokke mente, De havde sagt, at Appel kom her — ja, det er ogsaa et forbandet Navn for en Minister — hør (*taler ud i Stuen*) I kan godt sætte paa Bordet igen. Nu maa jeg jo tale lidt med ham — han er jo ikke saa god at slippe fra — men hvad, naar man ingen Kone har at skændes med, maa man jo hindre sig i at blive døvstum paa anden Vis — — — Hallo — naa — saa — hahaha — skal De det? Er De ogsaa blevet Doktor i Göttingen³⁰ — Göttingen bewahres — Det er oversat: Gud bevare Göttingen — hør, kan De ikke lige med det samme stikke mig ham ovre paa — Buchhvad hedder han nu, Fabritius, ja, javel, ja, — Tak — Tak! — Hallo — er det Fabritius — hva' — naa — ja, jeg har lige talt med Viceprovsten — jeg kan hverken lide ham eller Provsten. V.P. er dog en sær Fyr, render rundt og slukker Lys paa Værelserne og andre mærkelige Ting — pyh — Pebermø! og Provsten — æv! — jeg ved nok, der er mange, der godt kan lide Provsten, men jeg — uh nej —

²⁹*Appel*: Reference til den danske højskolemand og politiker Jacob Christian Lindberg Appel (1866-1931), som bl.a. var minister for kirke og undervisning i perioderne 1910-1913 og 1920-1924. [DSD]

³⁰*Göttingen*: Universitetsby i hjertet af Tyskland beliggende i det sydøstlige hjørne af Niedersachsen. Byens tidligere navn "Gutingi" kom af en lille bæk ved navn "die Gote" og har altså intet, som Munk ellers efterfølgende signalerer, med guder at gøre. [DSD]

og saa kan man aldrig faa en ordentlig Snak med ham — altid skal han konversere — vilde han dog bare sommetider være et Menneske — — hva', hva', si'er De — naa — saa for Sa — — er det ikke Fabritius Buchwald, jeg taler med — naa, det er Professor Fabricius³¹ — Goddag, det var da morsomt — hvem jeg er (*meget tyk i Mælet*) : Jeg er Grynhandler Mortensen fra Horserødlejren³² — ja, det er sikkert et galt Nummer, et meget galt Nummer — undskyld — Farvel. (*Til de andre, der i stigende Rædsel har glemt at spise for at følge Samtalens Udvikling*) Tak, den var værre end Mollerups Afskedsnummer — føj for de afdødes Jammer!

(113) K.: Hvor Pokker kan du ogsaa gaa hen og sige saadan noget? Du mener jo oven i Købet ikke med det. Vi kan jo godt lide Provsten herinde.

(114) E.: Ja, han är mycket söt.

(115) J.-F.: Vist er han det; han skal leve, skal han. (*Hurra!*)

(116) K.: Og saa det lange.

(117) S.: Ja, det er her meget aktuelt.

(118) E.: Jag var en Dag i gården, og så hörde jag från telefonen et mycket sint rop.

(119) K.: Ja, de kalder jo altid paa Sindrup derfra.

(120) E.: Nej, et sint rop; ingen forstod det af dem, som var i gården — det lød som bredmås — og så så de paa vārandre i enden.

(121) S.: I Enden?

(122) E.: Ja, eller tilslut, vad Ni sägar, ock så —

(123) K.: Hør, vi vil ha' en Sang for Kvinden (*Bravo*) . (*Holder Tale*) : Men først til Arbejdet. Vi, der er til Stede, vil højne Regensen, i Sparsommelighed, i tarveligt Levned, i Ædruelighed, i Coelibat. Jeg vil foreslaa, at vi indleder den nye Tid med Afholdelse af et Bods- og Bededagsbal den 8' ds.

(124) S.: Har du meddelt det til Provsten?

(125) K.: Nej, jeg vil gerne spare ham for saa meget Arbejde som muligt, saa jeg har meddelt det direkte til de danske Højskoleforeninger.

(126) J.-F.: De danske Højskoleforeninger??

(127) S.: O—o, for at de kan sørge for at invitere ham ud til et Foredrag den Aften!

(128) K.: Sæfølig.

(129) J.-F.: Det er virkeligt hensynsfuldt af dig.

(130) K.: Han vil nok skønne paa det og give mig den Fodbold tilbage, han i sin Tid tog fra Damgaard. Og endvidere har jeg meldt det til den Universitetsprofessor, jeg har kunnet opspore har flest Børn.

³¹*Professor Fabricius*: Knud Fabricius (1857-1967) var professor i historie og på daværende tidspunkt "provst" på Regensen. [DSD]

³²*Horserødlejren*: Fangelejr beliggende vest for Helsingør, oprettet i 1917 som lejr for syge russiske krigsfanger. Blev i Mellemkrigstiden brugt som feriekoloni og rekreativshjem. Under 2. Verdenskrig blev danske kommunister, modstandsfolk og jøder interneret i Horserødlejren. Adskillige blev herfra deporteret til tyske koncentrationslejre. [DSD]

(131) S.: Du tænker dog ogsaa paa alting og paa alle.

(132) E.: Ja, du er mycket söt.

(133) Mr. S.: A—a! he took a ball from Damgaard. (*Mel: Afsted, afsted, til Arbejd vil vi gaa.*)³³

I see, I see, that what you Danish call
to staa in Maal
that does the Provst like a professional [å!]
and takes the ball.

(134) K.: (*til Suffløren*) Hvad skal vi saa sige?

(135) Suffløren: Det er det med Bækgaard og Pip — det er dig, Jahngaard-Fjoggaard.

(136) J.-F.: Har I hørt, hvordan det gik til, at Bækgaard tabte Pippet.

(137) K.: Omvendt. De tog Pippet fra Bækgaard. Det var jo Pippet, der tabte Bækgaard og skaffede ham væk.

(138) S.: Saa burde han jo egentlig hedde Vækgaard.

(139) K.: (*med ethvert Tegn paa Væmmelse*) Det var anden Gang i Dag, Statusquo, du kom afgørende galt afsted.

(140) J.-F.: Jamen, har I hørt, hvordan det gik til?

(141) K.: Jo Tak.

(142) J.-F.: Bækgaard foreslog ved Generalforsamling, at man efter gammel Sædvane skulde —

(143) K.: Jo, Tak, siger jeg —

(144) J.-F.: — skulde excludere et Par Medlemmer. Og saa udpegede man bl. a. ham til den Post.

(145) S.: Hvor har du faaet Nys om det?

(146) J.-F.: Gennem p. p. — Rysgaard.

(147) S.: Saa burde han jo hedde Nysgaard.

(148) K.: (*kalder til Orden*) Det ene værre end det andet. Forøvrigt er det en grulig Masse med Gaard, vi har herinde, Bundgaard, Bækgaard, Rysgaard, Damgaard, Nøjgaard, Meilgaard, Møllgaard, Nygaard, Gammelgaard, Vestergaard, Strøgaard og Aagaard, alias den røde Gaard.

(149) S.: Mest holder vi dog af den kære, gamle Regensgaard. (*En sølle Student stikker Hovedet ind ad Døren og synger:*) (*Mel.: Jeg vil saa gerne 8 Da' paa Landet.*)³⁴

³³*Afsted, Afsted til Arbejd vil vi gaa:* Sang af den svensk-finske musiker Bernhard Henrik Cruséll (1775-1838). [DSD & ADL]

³⁴*Jeg vil saa gerne 8 Da' paa Landet:* Revyvisé af Carl Schenstrøm og Svend Nielsen opført på Nørrebro Teaters "Sommer i by" i 1922 med musik af Henry Andersen og tekst af Johannes Westermann. [DFD]

„Jeg er kommet ind fra Landet
til den store, slemme By,
jeg er født i Øster-Vandet
nærved Thisted udi^a Thy
— og nu vil jeg gerne „spørre”,
om der ikke var et Sted —
om det ej ku’ la’ sig „gørre”,
at jeg ku’ faa en Aktie med.

Refrain: Jeg vil saa gerne „optas” paa Regensen,
mit Navn er Anton Marinus Jensen,
— jeg vil saa gerne have Mad og Seng,
— det vil jeg, men jeg mangler blot — Points”.

---

^audi: Præpositionen brugtes i 1700-tallet næsten overalt i stedet for ”i”, især hos Ludvig Holberg. [ODS]

„Jeg har hørt, I har en Klokker,
hva’ er egentlig de’ for en?”
„Gud, det ve’ De da for Pokker!
— han skal ringe op til Teen!
— og skal stille vores „Vækker”,
naar vi puttet er i Seng — — ”.

- (150) A. M. J.: — „men — hvor tit mon Provsten præker?”
(151) KL: — — „Du er dog en dejlig Dreng!”
(152) A. M. J.: „Ja, jeg vil saa gerne osv. —”
(153) Kl.: „Kan Du spille „Mikroskoper”?”
(154) A. M. J.: — — „Næ, jeg kan kun Sorteper!”
(155) Kl.: „Fører Du en Næve proper?”
(156) A. M. J.: — — „Jeg vil hjem! La’ vær, la’ vær!”
(157) Kl.: (*hviskende*) „Drikker Du Apollinaris?³⁵”
(158) A. M. J.: „Ja, det li’er jeg vældig godt!”
(159) Kl.: „Kender Du Soffy Damaris?³⁶”
(160) A. M. J.: „ — — var det mon en „Sansculotte”³⁷?,,

---

³⁵Apollinaris: Navn på mineralvand fra en naturlig kilde ved Apollinarisberg (Tyskland), opkaldt efter kilden Apollinaris, (latinsk helgennavn, egentlig adjektiv af gudenavnet Apollon). Navnet er senere brugt af mange fabrikanter som betegnelse for industrielt fremstillet, kulsyreholdigt, alkalisk mineralvand af ”danskvand”-typen. [DSD]

³⁶Soffy Damaris: Sofie Damaris Andersen Spuur (1896-1962), i folkemunde kaldet ”Damse”, var fra begyndelsen af 20’erne en af Danmarks største revystjerner. [DFD]

³⁷Sansculotte: Begreb fra den franske revolution brugt til at betegne en særlig militant gruppe, især fra årene 1792-1795, som identificerede sig selv som ledere og forkæmpere for de fattige og almindelige mennesker. Kendetegnet var, at de gik i lange bukser

de forsamlede Regensianere opløfter en skraldende Latter og synger i Kor:

„og *han* vil „gerne opta’s paa Regensen! — — ”
 „gaa hjem og vug, — kære lille Jensen,
 — naar Du ej kender Sommerens Refrain!^a”
 skønt vi gi’r Fanden bare i Points!”

---

^a*Sommerens Refrain*: Kan være en reference til Soffy Damaris’ populære revyvisse ”op til Fru Jansen”, som var meget populær på den tid. [DFD]

G. Damgaard Nielsen.

- (161) J.-F.: Maa jeg nu ikke sige min Vittighed om Barr?
- (162) E.: Barr — han er mycket söt.
- (163) K.: I Himlens Hærskarers Navn da, kom saa med den! (*Man holder hinanden for Ørene, undtagen Klokkeren.*)
- (164) J.-F.: (*lyksalig*) Jo, det var en Dag, Barr var nede i Baderummet.
- (165) K.: Det er Løgn, det er Løgn.
- (166) J.-F.: Hør nu! Og saa kom Gellner derned.
- (167) K.: Det gældner ikke.
- (168) J.-F.: Og de kom op at trættes om, hvad der var Haar, og hvad der var Ansigt paa Barr, og saa tog Barr splitternøgen, som han var, lige saa raat Gellner og bar ham bort — og saa sagde Gal’me’, der jo stadig kommer i Badeværelset: Som en blot og bar bar Barbar bar Barr bar’ Barberen bort.
- (169) K.: At man skal tage den Slags med i en Regensrevy, det er stramt.
- (170) J.-F.: At nogen gider skrive en Regensrevy!
- (171) S.: Er det saa slemt, naar man i Forvejen ved, hvordan det gaar.
- (172) E.: Hur går det da?
- (173) S.: Det skal jeg sige dig, min duftende Rosenknop. Man har et uendeligt Arbejde med den, Publikum ler sig Taarer i Øjnene af den, og i det følgende Aar ved de ikke alt det nedsættende, de vil sige om den.
- (174) E.: Får man inte Honorar därför?
- (175) S.: Tværtimod, huldsalige,³⁸ tværtimod, man *tilkendes* et — paa en Generalforsamling.
- (176) E.: Ock vat så?

(Pantalones) modsat de højere klassers særlige silke-knickers (eller breeches) på fransk ”culotte”. Oprørerne kaldte sig altså ”uden culotte”. Munks brug af begrebet er humoristisk, idet det omhandler en dame. Taleren, Anton Marius Jensen, har således ret, selvom han samtidig er helt forkert på den! [BOE]

³⁸*huldsalige*: Kommer af det tyske adjektiv ”holdselig”. Betyder i denne sammenhæng ”indtagende” eller ”yndig”. [ODS]

(177) S.: Saa kan vi synge en Sang lidt uden for Sammenhængen.

(178) Mr. S:

Schrøder was young, when a nice little She-cat he married.
Now they have taken the pride of his house; she is buried.
How could she leave
Schrøder in sorrow and grief,
leave him alone with his children?

(179) K: Derefter vil jeg gøre opmærksom paa — — —

(180) Bittemann: (*bl. Tilskuerne*) Det er en rigtig skidt Revy.

(181) Munk: (*forvirret ind*) Stille dernede.

(182) B.: Jeg har Lov at sige min Mening. Det er en rigtig skidt Revy.

(183) M.: Er du gal at forstyrre det hele? Er det dig, Bittemann. Hold din Bøtte! Du er måske misundelig over ikke at faa noget med af Godterne, Stegen paa Bordet, og Stegen paa Stolen, din lille Veninde der — men saa kan du jo komme herop.

(184) B.: (*op og hilser med Haand*) Tak, som byder!

(185) E.: (*klapper i Hænderne*) Du är mycket, mycket söt.

(186) J.-F.: Ja, saa gaar jeg (*Ud i højeste, stigende Forbitrelse*) .

(187) K.: Nu vil vi have noget Lystighed (*gnider paa Lampen*) .

(188) Aanden: Javel, Hr. Bittemann. Nu skal jeg være der.

(189) K.: Hør, vi savner en storartet Person fra Revyen i Fjor. Hvor er Kalle Johan Rosenblomme?

(190) Aanden: Undskyld, Hr. Bittemann, nu skal han være der. (*K. J. R. ind og gentager sin Replik fra i Fjor. Hans Vän Ströbech har skrefven ham en Vise, som han nu vil foredrage — vice versa,³⁹ altsaa. Han er kendelig drukken, men synger godt. Han har lige talt med Appel, til hvem han sagde: „Du, Appel”. „Ja”, sagde Appel. „Skaf Fønss og V.P. en Biograf bevilling!” „Det skal jeg”, sagde Appel. — Og saa-dan lyder Visen, vice versa altsaa:)*

³⁹vice versa: Latinsk udtryk for ”omvendt”, ”modsat” eller ”den anden vej rundt”, som her humoristisk blandes sammen med ordet ”vise”. [ODS]

Regensen har faaet en ny Attraktion,
 som ej har at gøre med Knudsens Mission.
 Thi Provsten har faaet en Pige saa sød,
 som ogsaa vil gøre paa Pæren dig blød.
Omkvæd: Det er mer end en stakkels Alumne^aka' ta'.
 Tralalalala, Tralalalala,
 Hun bestemt er den dejligste Pige
 udi Danmarks og Sveriges Rige.

---

^a*Alumne:* Kommer af det latinske "alumnus" (fostersøn) og bruges om en person, som modtager sit underhold af en anden - dog som regel kun om studerende, der modtager økonomisk underhold fra universiteter og lignende - de studerende ved Regensens kollegium kaldes almindeligvis for alumner. [ODS]

Ja, Gaarden er fuldkommen kulret og skør,
 de fleste gaar rundt som forelskede Kør.
 Enhver er mistænksom og lynende gal
 paa alle, thi alle er alles Rival!

Selv Sestoft bestandig i Vinduet staar,
 og ofte et Glimt af Linnea han faar.
 Han er lidt forelsket, den flittige Mand,
 om Faget ej mere han samle sig kan.

Og Rysgaard forlængst har besluttet sig til,
 sin Lykke ej længer at sætte paa Spil.
 For Fremtiden Svensk bli'r hans vigtigste Fag,
 han vinker adieu til det galliske Flag!

Aborten sku' giftes til kommende Maj,
 og tænk, hvor han dog gik og glædede sig;
 men nu har Linnea hans Sjæl tændt i Brand,
 og Brylluppet kommer saa ikke i Stand!

Og Bertel han brummer Kraftædemig paa,
 at andre end han skal den flicka ej faa;
 han prøver paa Svensk nu at sværge saa smaat,
 og inden ret længe saa gaar det vist godt.

Nu Ibsen Antigone helt har forladt,
 den aldrende Frøken, hun blev ham for sat;
 mens Aarene graaner Antigones Haar,
 forskønnes Linnea jo Aar efter Aar.

Men tænk Jer, hvordan det er gaaet med Fich,
som forhen jo savnede Sans for Musik:
sit Blods Melodier nu høre han kan,
han føler, at Drengen er vokset til Mand!

Se, Staunstrup han fried' til Pigen en Da',
men blodrød hun vendte ham Ryggen og sa':
„Nej, Svensk ska' han vara, som ta'r mig til fru,
och klogre och större och smückre än du”.

Og Munk han har skimtet den skønneste Læg,
han glemmer paa Gassen sit blødkogte Æg.
Hans Æg og hans Aand er vel redebøn — men:
at Kødet er skrøbeligt føler vor Ven!

Men Bækgaard er mærkelig venlig og rar,
og spørger du hvorfor, saa faar du til Svar:
„Min Ven, ved du ikke, at Verset om Munk
og Staunstrup er lavet af mig, din Hallunk”.

I Kælderen ligges der ogsaa paa Lur,
dernede en Skoma'r energisk gør Kur:
„Hun er sgu Saftsusemig morderlig god,
min Middagsmad gerne i Stikken jeg lod!”

Den eneste, som man ved Fatningen ser,
er selve vor brave og gode Homer;
hans Teologi har bevaret hans Kød,
for ellers saa led han vel selvsamme Nød.

Hvordan skal vor Fremtid dog forme sig nu,
det aner jeg ikke og langt mindre du;
vi savner et virksomt og hjælpende Raad,
thi sæt nu, at V.P. blev vilter og kaad. —

Men Pigen Linnea, som piner vor Gaard,
 hun ikke et Muk af det hele forstaar.
 For Fremtiden nynner hun glad vort Refræng
 og sukker hver Aften, naar hun skal i Seng:
 „Det er mer end en stakkels Alumne ka' ta' —
 tralalalala, tralalalala.
 Jeg bestemt er den dejligste Pige
 udi Danmarks og Sveriges Rige!”

(191) K.: Divertissements!⁴⁰ Divertissements!

(192) Aanden: Nu skal jeg kalde paa Damerne.

(193) K.: Og saa leve den gamle Regens — kys mig, Erotæa.

(194) Kor af Aander: Osse mig, osse mig, osse mig.

(195) E.: Järne. Ni är mycket söta. (*Dancing-girls ind:*) (*Mel.: Giv en Skærv —*)

Vi er tre smaa søde Piger,
 vi er netop vokset til;
 der er eet, vi ikke siger,
 og det er, hvad helst vi vil.

[Vi er sky, vi er bly,
^aog vi bli'r det let paa ny. :]

---

^ably: Betyder undseelig eller tilbageholdende. [ODS]

Vi har skuet med Forfærden,
 hvor dog Jorden er spedalsk;
 og vi saa jo helst, at Verden
 blev en Smule mer moralsk.
 [Vi er sky, etc. :]

Vend tilbage til Naturen,
 spot moderne Prunk^a og Pryd,
 hæng Dem ikke i Figuren,
 lær af os den indre Dyd.
 [Vi er sky, etc. :]

---

^aPrunk: Ord fra højtysk, som betyder pragt eller stads. [ODS]

(*Larmende Munterhed, til alle styrter ud, og Lysene slukkes. Saa kommer En ind og tager af Bordet.*)

---

⁴⁰Divertissements: Fransk ord. Kommer af verbet ”divertere”. Ordet bruges oftest spøgefuldt om det at adsprede ens tanker eller forlyste sig. Her bruges substantivet ”divertissement” (adspredelse, forlystelse) med fransk flertalsendelse: ”-s”. [ODS]